This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 5ZX4 I

HARVARD DEPOSITORY
SPECIAL COLLECTION
CIRCULATION RESTRICTED

НѢЩО
ЗА
БЕСКНИЖНЫ-ТЫ ЧЕЛОВѢЦЫ.

876.9
Bulgar
1862

Digitized by Google

Digitized by Google

Something for the Unlearned

Bulgarian

НѢЩО

ЗА

БЕСКНИЖНЫ-ТЫ ЧЕЛОВѢЦЫ.

Трето изданіе.

ЦАРИГРАДЪ,

Въ Книгопечатницѫ-тѫ на А. МИНАСОВА.

Въ Везиръ-Ханъ.

1862.

Digitized by Google

Прѣгледана и удобрена отъ царскѫ-
тѫ ценсурѫ за да ся печата.

Digitized by Google

НѢЩО

ЗА

БЕСКНИЖНЫ-ТЫ ЧЕЛОВѢЦЫ.

Прьво азъ ся обрьщамъ къмъ всякого, който знае да чете, и го молѭ, като му испадне на рѫцѣ-ты тая книжка, да ѭ прочете на всякой свой неученъ пріятель и съсѣдъ.

Нека ми позволи всякой да го нарѣкѫ мой пріятель, и слѣдующи-ти редове нека да бѫдѫтъ доказателство на моето пріятелство къмъ него. Ные може да не ся видимъ въ тоя свѣтъ, нито да ся запознаемъ; но могѫ да увѣріѭ всякого, че азъ му желаѭ истинно-то благополучіе; сирѣчь, душевный-тъ миръ, който превъсхожда всякой умъ, и кого-то не щемъ да намѣримъ нито въ земны-ты наслажденія, нито въ земны-ты почести, нито въ богатство-то. Кога спечелишь тоя миръ, и го усѣтишь въ душѫ-тѫ си, тогава ще познаешь че той превъсхожда всяко друго благополу-

Digitized by Google

чіе; и ты можешь да спечелишь тоя миръ ако го трьсишь. Между това азъ ще ти прикажѫ за нѣкои нѣща, които ся случилы.

Въ нѣкой градъ живѣла една сиромахкыня стара вдовица, която была овдовяла преди нѣколко годины, а ся утѣшавала за лишеніето на мѫжъ-тъ си съ сына си, който ся грыжалъ за неіѭ, и ималъ къмъ неіѭ истиннѫ любовь. Въ еднѫ голѣмѫ зимѫ сынъ и' като не намѣрилъ работѫ въ градъ-тъ, станалъ слуга на единъ господарь, и вечерь-тѫ въ истый день отишелъ съ господарь-тъ си въ чуждѫ земліѭ, безъ да ся прости съ майкѫ си: като трьгнувалъ той далъ на единъ вѣренъ неговъ пріятель едно количество отъ пары, които спечелилъ съ поть-тѫ си, и му ся помолилъ да гы даде на майкѫ му, и да и' каже, че, ако може, и за напредъ ще и' провожда помощь. Не было възможно да ся опише печаль-тѫ на вдовицѫ-тѫ: тя мысляла, че загубила подирніѭ-тѫ си надеждѫ въ животъ-тъ си. Минували дни и годины, но тя не могла да престане отъ да плаче и да въздыша тежко за сына си. Тя желаяла още веднажь да го види, или да чуе сладкый-тъ му гласъ, че послѣ да умре. Отъ годинѫ на годинѫ тая вдовица малко по навыкнала и ся понаучила на свое-то несчастіе, ако и да не престанувала да жалѣе за отдалечаваніе-то на сына си. Отъ день на день тя падала въ по голѣмѫ сиромашіѭ, защото не могла да получи никоіѭ помощь отъ сына си. При това

Digitized by Google

тя не ся грыжала толкова за пары; но начнали да безпокоѭтъ душѫ-тѫ и' лоши мыслы. Нѣкога тя мысляла че сынъ и' съвсѣмъ ѭ е забравилъ, и не спомянува вече за неѭ. Нѣкога и' дохождало на умъ-тъ, че той е умрѣлъ, и тѣло-то му е погребено на чуждѫ землѭ. Най послѣ не и' останало никоѭ надеждѫ да види сына си; но ако и да го имала за умрѣлъ, пакъ обаче всякога мысляла за него.

Въ единъ день рано почукалъ единъ человѣкъ на врата-та и', и и' донеслъ писмо отъ пощѫ-тѫ съ надписъ: На Андреевѫ-тѫ вдовицѫ, коятó живѣе въ Аузнѫ-тѫ улицѫ въ домъ-тъ подъ 11-*ый* нумеръ. Това е мое, извыкала вдовица-та жално, то може да е отъ сына ми, отъ мое-то любезно чадо Стоянча отъ Францѭ. Наистина, отъ тамъ е, рѣклъ писмоносецъ-тъ. Дай ми го казала вдовица-та, и простирала рѫкѫ-тѫ си къмъ писмо-то, но писмоносецъ-тъ не и' го даде.

Ты трѣбува, рѣклъ той, да платишь напредъ за писмо-то пять гроша и половинѫ, и послѣ ще ти го дамъ. Азъ нѣмамъ толкова пары, отговорила вдовица-та тѫжна, сичкый-тъ ми капиталъ е двайсять пары. Добрѣ рѣклъ писмоносецъ-тъ, дай ми тыя пары, и кога спечелишь още пять гроша, донеси ми гы, и тогава ще земешь писмо-то си. А азъ ще платѭ за него на пощѫ-тѫ отъ мои пары. Азъ живѣѭ на пощѫ-тѫ, прѣкоръ-тъ ми е Петровъ: това като казалъ, отишелъ си.

Вдовица-та нѣколко минуты стояла като

Digitized by Google

замаяна, и гледала слѣдъ писмоносецъ-тъ, послѣ сѣднала на единъ столъ, и ся обливала съ горчиви сльзы. Съсѣдка-та и' като слушала разговоръ-тъ на вдовицѫ-тѫ съ писмоносецъ-тъ, отишла при неіѫ и и' рѣкла: Не ся грыжай, но иди при добры-ты человѣцы, та гы помоли да ти даджтъ пары да си откупишь писмо-то. Това като и' казала, дала и' и нѣколко пары.

Вдовица-та послушала тоя совѣтъ, и подиръ малко ся вьрнала радостно у дома си съ писмо-то въ рѫцѣ-ты си. Но запоголѣмо зло, тя не могла да го прочете защото была безкнижна. Що да прави? Да скрые писмо-то въ сандѫче-то си, и да рѣче: Нека сѣди тука, азъ не могѫ да го прочетѫ? Въ него, както ся види има много, което ще є пріятно да слушамъ, но азъ ще ся отрѣкѫ отъ това наслажденіе защото не знаіѫ да четѫ? Не є ли вѣрно, че ако бѣше направила това, вые щѣхте да кажете, тя є безумна? Майка, която толкова много обычала сына си не щѣше да може да ся утѣши догдѣ не намѣри нѣкого да и' прочете писмо-то. На това си имате правдѫ-тѫ; и вдовица-та така направила. Тя ходяла отъ кѫщѫ въ кѫщѫ съ писмо-то; едни отъ съсѣды-ты и' были излѣзли, другы отишли по работѫ, и нѣмала кой да и' прочете писмо-то. Нѣкои, както и тя не знаяли да четѣтъ, или прочитали само печатано-то, а рѫкописно-то не могли. Най послѣ вдовица-та отишла при еднѫ женѫ, която едвамъ могла

Digitized by Google

да и' прочете писмо-то. Тая жена, като зела писмо-то отъ рѫцѣ-ты и' турнала си очилата, и начнала да го чете. Вдовица-та сѣднала до неіѫ, и съ голѣмо вниманіе слушала добры-ты извѣстія, които писалъ сынъ и' за здравіе-то си и благополучіе-то си въ чуждѫ-тѫ земліѫ. Жена-та като четяла писмо-то по много обрьщала вниманіе на слушателницѫ-тѫ си. Вдовица-та разсуждавала за мысли-ты на сына си на всякѫ думѫ, и ся позапирала, и мысляла прьво за едно и послѣ за друго значеніе; и както ся види редове-ти на сыновно-то и' писмо докарували й' на память пьрвы ты и знамениты-ты дни когато сынъ и' сѣдялъ на колѣна-та и', или лежалъ при неіѫ, и не ся губялъ толкова по отдалеченнѫ чуждѫ земліѫ. Было що было, вдовица-та пресичала чтеніе-то на писмо-то съ тыя думы: Азъ не могѫ добрѣ да разумѣіѫ това, повтори, казувала съ молбѫ, подирны-ты редове; и като слушала израженіе-то на любовь-тѫ, коіѫто ималъ къмъ неіѫ любезный-тъ и' сынъ, тя въздышала, и думала: Това той за мене говори, за мене, за своіѫ-тѫ сиромахкыніѫ майкѫ! Да ли мя помни той още съ такавѫ сладость! Матерекы го благославяиъ за таіѫ любовъ! Ахъ, колко благополучіе ми принесе това писмо! Писмо-то было пълно съ увѣреніе на сына и' за любовь-тѫ му къмъ неіѫ. Думы-ты въ него, както ся види, были просты, но произлазялы отъ искренно сьрдце. Ные можемъ да си представимъ какво удо-

Digitized by Google

волствіе є имала майка-та, когато сынъ и', като ся намиралъ толкова време по чуждѫ страна, изливалъ предъ неіѫ всичко-то си сърдце съ израженія на най сладкѫ любовь. Горка-та бабичка не могла да ся задрьжи отъ сльзы, защото тя като че была чула за смрьть-тѫ на сына си. Азъ плачѫ отъ радость, думала тя, и отъ тыя сльзы поолекна на душевнѫ-тѫ ми жалость, коіѫто имахъ въ сърдце-то си отъ нѣколко годины.

Подиръ малко време отъ какъ вдовица-та получила писмо-то, променило ся нагледованіе-то и', подъ което живѣла. Священникъ-тъ, който іѫ нагледувалъ, умрѣлъ, и мѣсто-то му застѫпилъ другъ испълнитель на Христіанскѫ-тѫ любовъ, и служитель на Господній-тъ олтарь. Тоя послѣдній пастырь подрьжавалъ на свой-тъ милосердый Господь, и не щѣлъ да погыне никоя овца отъ стадо-то му, но ся трудялъ да познаіѫтъ всичкы-ты вѣчный-тъ животъ; сирѣчь, нашь-тъ милосердый Спаситель, който є пѫть на истинѫ-тѫ и на животъ-тъ. Тоя священникъ нагледувалъ всичкы-ты человѣцы, и окаянны-ты грѣшницы призовавалъ къмъ Небесный-тъ учитель. Той не забравялъ и нашѫ-тѫ сиромахкыніѫ вдовицѫ, която часто ся нагледувала отъ него въ малкѫ-тѫ си одаичкѫ, гдѣ-то всякога шіяла; но като виждала че иде Священникъ-тъ, станувала, и го посрѣщала съ благоговѣніе. тя стояла предъ него права, и говоряла почтенно, но добрый-тъ тоя Священникъ іѫ молялъ да сѣд-

Digitized by Google

не, и ся разговарялъ съ неіѫ кротко, а вдовица-та го обычала твърдѣ много. Пастырьтъ іѫ испытувалъ за всичко, и тя му приказала всичкый-тъ си животъ едно по едно, и всичко за свой-тъ обыченъ сынъ. Тя му казала и за писмо-то, което на скоро была получила, и което много іѫ зарадувало; напомнила му още, че едвамъ намѣрила человѣкъ да и' го прочете. Тя была научила всичкото писмо на изустъ; защото и' го чели много пѫти, и щѣла още да продължава разговоръ-тъ за сына си и за писмо-то му, ако почтенный-тъ священникъ не былъ пресѣклъ думы-ты и'. Той начналъ да и' говори съ голѣмѫ сладость, и іѫ пыталъ да ли намѣрува нѣкое утѣшеніе въ познаніе-то на Господа нашего Іисуса Христа, и въ любовь-тѫ му къмъ неіѫ. Священникъ-тъ предложилъ на вдовицѫ-тѫ много просты пытанія, и тя го слушала съ благоговѣніе, пріимала въ думы-ты му участіе, и отговаряла: Наистинѫ, така є, честный отче: всичкы-ты ваши думы сѫ правы и утѣшителны, но азъ не знаіѫ да четѫ; колко є добро нѣщо, ако да знаеше нѣкой да чете книгы, защото въ тѣхъ намира много утѣшеніе. Не знаешь ли нѣщо отъ Свято-то Писаніе? попыталъ Священникъ-тъ. Вдовица-та си поклатила главѫ-тѫ и казала: Азъ не ся учихъ, и не могѫ да четѫ. Ты си остарѣла вече, рѣче и' Священникъ-тъ, и както ся види, ты си по стара и отъ мене: азъ сьмь шейсеть години. Наистинѫ, така є, отговори вдовица-та,

Digitized by Google

азъ сьмь седемдесять и четыри години. И така малко ти останува да живѣешь още на землѭ-тѫ, повторилъ пастырь-тъ, защото Свято-то Писаніе казува: "Дни-ти на години-ты ни сѫ седмдесять години; а ако по причинѫ на якость станатъ осмдесять години, но и най добра-та часть є трудъ и скърбь; защото скоро преминуватъ, и ные хрькнуваме" (Пс. 90; 10). Това є така, отговорила вдовица-та, и като си навела главѫ-тѫ до землѭ-тѫ, сьрдечно въздѫхнала, и рѣкла: мой-тъ животъ скоро ще ся свърши. Свято-то Писаніе говори, продължилъ священникъ-тъ, че подиръ смьрть-тѫ сме длъжни да ся преселимъ за добры-ты си дѣла въ прекрасный-тъ рай, а за злы-ты въ нестърпимый-тъ адъ. Ты начнала ли си да ся приготвяшь за отхожданіе-то отъ тоя свѣтъ, и да търсишь пѫть-тъ за красный-тъ рай? Увѣрена ли си че не щешь да бѫдешь осѫдена когато тя завлекѫтъ на мѣсто-то на мѫкы-ты? Азъ сьмь съвьршенно увѣрена, че сьмь достойна за рай-тъ, отговорила вдовица-та отъ всичко сьрдце; азъ не сьмь преминувала животъ-тъ си въ тежкы грѣхове. Вардила сьмь всичкы-ты цьрковны правила; и могѫ да кажѫ, че не сьмь по долня отъ съсѣды-ты си. Това като чулъ Священникъ-тъ, рѣклъ: Послушай любезна майко! Азъ не сьмь дошелъ да тя сѫдѭ, и не щѫ да ти задавамъ страхъ безъ причинѫ! Но позволи ми да тя попытамъ, знаешь ли Бога Спасителя, който є умрѣлъ на

Digitized by Google

крьстъ-тъ за да избави человѣцы-ты отъ нестърпимы-ты мжки? Вдовица-та отговорила съ скърбь: Нищо не знаіж за тыя нѣща, честный отче. Но кажи ми, рѣклъ Священникъ-тъ, какъ разумѣвашь тыя Давидовы думы: "*Нечестиви-ти ще ся върнжтъ въ адъ, и всичкы-ти народи, които заборавятъ Бога*" (Пс. 9; 17). Азъ не говоріж че ты си грѣшна жена, тебе обычатъ и почитатъ всичкы-ти ти съсѣди.

Но ты си длъжна да преминешь въ другъ свѣтъ, а още не знаешь Бога: ные всичкы еме родени въ грѣхъ (Пс. 51; 5). И така ако е такова естественно-то человѣческо състояніе, то ные не ся ли нахождаме въ голѣмж бѣдж? И ты ако и да не си предадена на явны грѣхове, виждь и познай че си много грѣшна, както говори и Свято-то Писаніе, че "всичкы-ты ся отклонихж, заедно станахж непотрѣбни, нѣма никой да прави добро, нѣма ни единъ" (Рим. 3; 12). Най голѣмый твой грѣхъ е че не познавашь онагова, който самъ може да ны очисти отъ грѣхове-ты; за това ако искашь да ся спасешь, то си длъжна да вѣрувашь въ Спаситель-тъ, да ся родишь отъ горѣ, и да станешь ново твореніе. Можешь ли ты сега да кажешь че ся надѣвашь да ся удостоишь за небесно-то царство, като ся нахождашь съвсѣмъ просто, и не знаешь Бога Спасителя? Вдовица-та ся зачервила отъ срамъ, и казала: Наистинж, така е, честный отче! Азъ не знаіж Бога, за-

Digitized by Google

щото сьмь проста, и не могѫ да четѫ Свято-то Писаніе за да Го познаіѭ. Тогава и' казалъ Священникъ-тъ: Моліѭ ти ся, покажи ми писмо-то отъ сына си. Твьрдѣ добрѣ, казала вдовица-та, и го извадила изъ пазухѫ-тѫ си; то є много уваляно и истрыто, честный отче! защото многозина го разгрѫщахѫ и много пѫти го четохѫ, и азъ го носіѭ всякога като драгоцѣнно иманіе въ пазухѫ-тѫ си. Покажи ми онаіѭ книгѫ, казалъ Священникъ-тъ, и посочилъ на еднѫ голѣмѫ книгѫ, която била на полицѫ-тѫ. Вдовица-та тоя часъ свалила книгѫ-тѫ, и истрыла прахъ-тъ отъ неіѭ; защото отъ много време не была употрѣбляванa. Тая книга є Библія, рѣкла тя, и бѣше на покойный-тъ ми мѫжъ. Каква є чиста и не уваляна книга, казалъ Священникъ-тъ, като іѭ бѣше разгѫрналъ, и обрьщаше листа-та и' едно по едно. Наистинѫ, честный отче, азъ много іѭ вардіѭ, но като не знаіѭ да четѫ, оставямъ іѭ да стои тамъ безъ да іѭ чете нѣкой. Священникъ-тъ казалъ и на това: Ты много вардишь писмо-то на любезный-тъ си сынъ, кажи ми защо го вардишь толкова? Вдовица-та отговорила: Вардіѭ го и го обычамъ защото є отъ сына ми, и като гледамъ писмо-то му, мысліѭ, че гледамъ предъ себе си него самаго; защото писмо-то му є нѣлно съ сыновны-ти му сладкы думы на любовь къмъ мене, къмъ горкѫ-тѫ си старѫ майкѫ. А подиръ малко време кога ся приближи смьрть-та ти, казалъ и' Священникъ-тъ,

Digitized by Google

ще можешь ли да земешь писмо-то съ себе си въ вѣчность-тж, за да слушашь какъ го четжтъ тамъ, и да ся радувашь, както и сега ся радувашь въ любовь-тж на сына си? Священникъ-тъ и' казалъ това на късо и съ сладъкъ гласъ, но думы-ты му, като единъ ножъ отъ двѣ-тѣ страны остръ, проболи сърдце-то на вдовицж-тж, която поронила сьлзы, даже и лице-то и' поблѣднѣло, и начнала да въздыша тежко. Подиръ малко мълчаніе Священникъ-тъ пакъ начналъ да и' говори: Не щѣше ли да ся радувашь отъ всичко сърдце, ако да бѣхъ ти далъ и азъ едно писмо писано не отъ сына ти, но отъ оногова, който тя е обыкналъ преди до ся родж сынъ ти съ най сладкж и най пламеннж любовь, и не съ такавж каквато сынъ ти има къмъ тебе, но съ по голѣмж отъ таіж, коіжто ты осѣщашь къмъ рожденный-тъ си сынъ. Добрѣ щѣше да бжде ако бѣхъ ти прочелъ и азъ това писмо, и да ти кажж да начнешь да обычашь оногова, който е писалъ, и съ всичко сърдце да го вѣрувашь, и да имашь на него всичкж-тж си надеждж; защото той може да направи за тебе смьрть-тж радостнж, даже и гробъ-тъ да ти ся вижда прекрасенъ, и като едны врата, презъ които ще заминешь въ вѣчный-тъ и блаженный-тъ животъ, гдѣто смьрть-та и горесть-та не могжтъ да влезжтъ, и гдѣто самъ Богъ ще отрые сьлзы-ты ти. Ахъ! азъ щѣхъ да ви благодаріж отъ всичко сърдце, отче честный, ка-

Digitized by Google

зала вдовица-та: ако е при васъ това писмо, то сторете милость и дайте ми го, или ми го прочетете сега. Священникъ-тъ подалъ на вдовицѫ-тѫ Библіѭ-тѫ и казалъ: Земи писмо-то, за което ти казахъ: то е писмо-то отъ оногова, който иска да е по близо до тебе отъ всичкы-ты ти роднины; отъ оногова, казувамъ, който е явилъ най добръ опытъ на своіѫ-тѫ любовь, като оставилъ вѣчно-то си величіе и блаженство, и ся облѣклъ съ человѣческѫ плоть, и претьрпѣлъ презрѣніе и гоненіе отъ человѣцы-ты, още зелъ на себе си и самѫ-тѫ срамотнѫ и укорителнѫ смьрть на крьстъ-тъ. Вдовица-та ако и да была слушала слово-то Божіе съ вниманіе, но не съ такавѫ сладость каквѫто намирала въ писмо-то на сына си, а писмо-то, за което и' казалъ Священникъ-тъ не было друго освѣнь Библія-та. Священникъ-тъ познаалъ мѫдруваніе-то на душѫ-тѫ и'; защото той общо познавалъ мысли-ты на много человѣцы, та узналъ расположеніе-то на вдовицѫ-тѫ и и' казалъ: Ако и да ти представямъ тоя предметъ съ новъ и ясенъ видъ, но той, струва ми ся, че ти е былъ малко извѣстенъ и отъ по напредъ. Ты както ся вижда, знаяла си че Библія-та е едно списаніе написано чрезъ Божій-тъ Духъ, и е подарено на человѣцы-ты, и чтеніе-то и', ако и да е могло да ти послужи за вѣчно-то благополучіе; но ты въ всичкый-тъ си животъ не си ся погрыжала да научишь съдьржаніе-то и',

Digitized by Google

и искашь сега да ся оправдаешь съ това, че не знаешь да четешь. Ты ако да бѣше търсила отъ всичко сърдце истинно-то благополучіе, ако да бѣше обычала Бога, то щѣше да намѣришь средство, да научишь съдържаніе-то на Библіѭ-тѫ така както си научила писмо-то отъ любезный-тъ си сынъ. Ты обычашь сына си, и ся радувашь на неговото извѣстіе като получишь писмо-то му, и съ наслажденіе слушашь израженіе-то на любовь-тѫ му къмъ тебе. Обаче ты не обычашь Бога, и не ся грыжашь да слушашь нѣщо за Него, да слушашь за неговѫ-тѫ беспредѣлна любовь къмъ тебе. Не знаешь колко Той тя обыча, и въ това писмо на Библіѭ-тѫ говори за своѭ-тѫ любовь, която превъсходи всякой умъ. Негова та любовь е по драгоцѣнна отъ всяко земно сродство, и несравненно превъсхожда матерніѭ-тѫ любовь. Той самъ говори: "Може ли да заборави жена свое-то дѣте, та да не помилува чадо-то на утробѫ-тѫ си? Тѣ и да заборавятъ даже, азъ не тя забравямъ" (Ис. 49; 15). И така ако Богъ толкова тя обыча, то и ты си длъжна равномѣрно да го обычашь. Той иска твоѭ-тѫ любовь, и не е доволенъ до когато не начнешь и ты да Го обычашь повече отъ всичко. Той самъ говори: "Който обыча баща или майкѫ повече отъ мене, не е достоинъ за мене: и който обыча сынъ или дъщеріѭ повече отъ мене, не е достоинъ за мене." Мат. 10; 37.

Digitized by Google

Размысли сега любезный ми пріятелю за това, що говорихме за таіж женѫ, и колко-то говорихме, ся относи и до тебе; защото както тя така и ты не знаешь да четешь, сирѣчь бескниженъ си, и за това ползувай ся отъ съвѣтъ-тъ, когото и' даде добрый-тъ Священникъ, когато іѫ нагледуваше. Не ся успокоювай до тогава, до гдѣто не намѣришь нѣкого да ти прочете това писмо сирѣчь, Свято-то Писаніе. Ползувай ся колко-то можешь по добрѣ съ изложенны-ты спасителны средства. Помысли, че си по благополученъ отъ идолопоклонницы-ты, защото си пріялъ отъ Бога благодать да имашь Свято-то Писаніе, което тѣ не само не знаіѫтъ да четѫтъ, но и никога не сѫ ся удостоили да видіѫтъ даже таіѫ Божественнѫ книгѫ. Въ Свято-то Писаніе ся нахождатъ много примѣри, които превъсхождатъ умъ-тъ ти, но въ него има много лесны, ясны и вразумителны спасителны истины, и много мѣста, които могѫтъ да тя утѣшѫтъ. защото сѫ много поучителны, и по сладкы отъ медъ-тъ за най непросвѣщенны-ты человѣцы. Господь нашь Іисусъ Христосъ ясно ни е казалъ, че Евангеліе-то ся благовѣствува на сиромасы-ты още отъ онова време, когато Спаситель-тъ ходяше по земліѫ-тѫ, и сякога ся събираше съ сиромасы-ты, съ грѣшницы-ты и съ непросвѣщенны-ты человѣцы. Думы-ты на Свято-то Писаніе толкова сѫ лесны, и могѫтъ да гы разумѣватъ и най прости-ти человѣци. Ако бѣ-

Digitized by Google

ше чулъ за писмо, което е пратено отъ небе-то, то не щѣше ли да пожелаешь отъ всичко сърдце да го видишь? И ако ся бѣше научилъ, че това писмо е пратено до тебе, то не щѣше ли да употрѣбишь всичкы-ты си възможности за да научишь съдържаніе-то му? Наистинѫ и Свято-то Писаніе е писмо, испроводено до тебе отъ небе-то. Не ся успокоювай до тогава, догдѣ го не намѣришь, защото то ще ти покаже колко обычь Богъ има къмъ тебе, който е пратилъ даже единородный-тъ си сынъ за да спасе человѣцы ты, и да призове всякого къмъ себе си, както и самъ казува: "Който дойде при мене не щѫ да го испѫдѭ вънь." (Іоа. 6; 37). И кога имаме такъвъ ходатай, то защо да ся боимъ? Чрезъ Него Богъ е готовъ дани прости всичкы-ты грѣхове, защото "Богъ е въ Христа примирилъ свѣтъ-тъ съ себе си, като не почелъ тѣхны-ты престѫплеція, предалъ е намъ слово-то на примиреніе-то. Ные сме прочее посланници на Христа, Богъ като че вы моли чрезъ насъ; молимъ вы прочее отъ име-то Христово примирете ся съ Бога." 2 Кор. 5; 19, 20.

Ты не можешь да четешь, но Свято-то Писаніе ще тя научи да говоришь съ Бога даже и въ земный-тъ животъ. Ты си само длъженъ да сѣдишь предъ Него на колѣна, и да Му кажешь тяготѫ-тѫ си: и бѫди увѣренъ, че ще тя послуша, защото Той самъ говори: "Просете и ще ви ся даде." Мат. 7; 7.

Digitized by Google

Така Свято-то Писаніе ще тя научи какъ да покажешь любовь-тж си къмъ Бога, защо-то Той самъ казува: "Ако мя обычате, заповѣди-ты ми увардете (Іоан. 14; 15). И ще познаешь че тыя заповѣди не є мжчно да ся испълняватъ. А Негова-та заповѣдъ є тая: "Да вѣрувате въ име-то на сына му Іисуса Христа, и да обычате единъ другыго както ни є самъ заповѣдалъ." 1 Іоан. 3; 23.

Сега азъ тя оставямъ на милосердіе-то Божіе. Господь Богъ чрезъ Іисуса Христа да ти проводи своіж-тж благодать, и да тя обърне въ заповѣдь-тж си. Повече отъ всичко търси Господа съ горещы молитвы. За да ся моли нѣкой трѣбува да не говори много и пусты думы, и не само уста-та му да говоріжтъ, а умъ-тъ му да мысли другы праздны нѣща; но когато ся молишь, трѣбува да управишь умъ-тъ си въ Бога, и да мыслишь че стоишь предъ лице-то Му, и тогава да начнешь молитвж-тж си съ чисти мысли и отъ чисто сърдце; въ такъвъ случа Бйогъ ще ся умилостиви за насъ, и ще ни даде повече отъ колкото просимъ отъ Него. Азъ ся надѣвамъ, че ты ще послѣдувашь совѣты-ты на Бога истиннаго, който желае на всичкы-ты человѣцы вѣчно-то благополучіе и блаженство.

КОНЕЦЪ.

Digitized by Google

3 2044 038 357 984

Digitized by Google

Digitized by Google